

Vi kan ikke blive ved med at bruge ressourcer, hvad enten det er fossile brændsler eller andre typer naturlige ressourcer, som om vi næsten var den sidste generation her på kloden. Den går simpelt hen ikke. Den går måske, hvis man lader være med at kigge kommende generationer i øjnene, men det er bare svært, for de fleste af os har børn og børnebørn. Så vi bliver konfronteret med problemet og problemstillingen.

I stedet for at sige, hvor svært det er, eller hvor lidt vi kan nå, handler det derfor om, at sige: Nej! Lad os nu tænke ambitiøst, og lad os gøre ikke bare Danmark, men også EU til et internationalt udstillingsvindue for, hvordan man kan håndtere klimaproblemerne, og vende det om og gøre det til en investering, som skaffer os forsyningssikkerhed, og som også skaffer os nogle af de job, som vi selv og fremtidige generationer skal leve af.

Set gennem de briller er vi selvfølgelig positive over for Socialdemokraternes forslag. Der er nogle ting, jeg mangler i det. Jeg mangler energibesparelser, som jeg synes er meget, meget vigtige, og hvor vi har et meget stort potentiale, vi kan bruge. Som Venstres ordfører sagde tidligere i dag, er en sparet krone en vundet krone.

Jeg synes også, at jeg mangler trafikspørgsmålet i det. Det ville også have været dejligt, hvis det var inde. Jeg tror ikke, det er, fordi Socialdemokraterne ikke mener det, for i alle de diskussioner, vi har haft, har vi sådan set været enige om, at vi har en af de rigtig svære nødder at knække, nemlig transportsektorens stigende forbrug af olie og dermed det stigende udslip af drivhusgasser.

En ting, jeg også mangler, kom jeg til at tænke på, da transport- og energiministeren holdt sit indlæg heroppe, hvor han sagde, at det er markedet, der skal sikre, at det her går rigtigt. Det er overvejelserne over, hvordan vi kan bruge markedet, og hvordan vi ikke kan bruge markedet.

For en ting er i hvert tilfælde blevet rimelig klart, og det er, at energimarkedet med dets lange investeringshorisonter ikke selv klarer at få de nye teknologier ind på markedet, sådan at vi også får gavn af det kæmpe potentiale, der ligger i f.eks. solenergi, bølgeenergi, biogas og biomassen i det hele taget. Det kræver, at man tager politisk stilling, og at man bruger nogle mekanismer, hvor man presser markedet til at bruge det her, og det synes jeg ville have været dejligt, hvis det også var indgået. Men det er ikke nogen

kritik, for det er faktisk et problem, som vi alle sammen synes er svært at håndtere.

Hvordan skaber vi de mekanismer, som sikrer, at vi ikke misbruger vores forskningsmidler, ved at vi på den ene side siger, at der skal forskes, og at der skal forskes mere og ifølge det her forslag rigtig meget på det her område, men på den anden side ikke sikrer, at der kan komme et udbytte af ikke nødvendigvis al forskning, men en del af forskningen, sådan at den resulterer i prototyper og demonstrationsanlæg og kommer ud på markedet? Den mekanisme mangler vi.

Der vil jeg godt sige til ministeren, at jeg også tror, at ministeren på et tidspunkt kommer til at erkende, at det ikke er nok at sige, at markedet skal sikre det her, for det gør markedet simpelt hen ikke, når vi er på det her område. Der skal faktisk nogle politiske initiativer til. Så er det fint for os også at bruge markedsmekanismerne, men de kan bare ikke stå alene.

Per Clausen (EL):

Det er i hvert fald ikke den energipolitiske debat, der foregår i Folketinget i dag, som gør, at det her er et historisk øjeblik. Det synes jeg roligt man kan sige. For der er en afgrund mellem de udfordringer, vi står over for med hensyn til at sikre en radikal omlægning af vores energipolitik, og så den reaktion, der kommer på det socialdemokratiske forslag. Det, man nu kan forestille sig, er, at det store, forkromede energipolitiske flertal i dette Ting vil gå i gang med at forhandle, og så vil vi få en dybt udvandet udgave af det, Socialdemokratiet har fremlagt i dag, og det vil i hvert fald på ingen måde modsvarer de behov, vi har for at sikre en reel omlægning af energiproduktionen i Danmark.

Kl. 19.20

Man kan selvfølgelig søge optimisme mange steder. Man kan søge den i ungdomsparlamentet, der i går vedtog et forslag om det her, hvor de klart gav udtryk for en forståelse af, at det altså handler om både at frigøre sig for afhængigheden af olie og de andre fossile brændstoffer og at føre en politik, der kan føre til masser af nye arbejdspladser i Danmark. De var også indstillet på, at der skal bruges penge til det, hvis disse ting er målet.

Der findes selvfølgelig klarsyn og et håb for fremtiden. Problemet er bare, at selv om de, der skal leve i fremtiden, godt ved, hvad det er, der skal til, er det os her i dag, der skal træffe beslut-